

kan vende tilbage i ro og værdighed. Det er et system, som man har indført i en lang række andre lande, og det er et forsøg på at få afdækket denne her organiserede kriminalitet, der står bag.

Forudsætningen for, at man reelt kan få den afdækket, er, at kvinderne i tryghed kan vidne med den bevidsthed, at de ikke bliver sendt tilbage til deres bagmænd lynhurtigt. Sådan som jeg i hvert fald er orienteret, er der gode erfaringer fra Belgien, Holland, i et vist omfang Italien og USA. Og når jeg fortæller de folk, jeg har snakket med om det her, om den danske lovgivning, står de fuldstændig uforstående. De lande mener simpelt hen, at det er for alvorlig en kriminalitet til, at man kan tale om, at det handler om belønning her.

Og så kort: SF's bud på at få afdækket denne her type af kriminalitet skal ses på baggrund af, at vi oplever den som en organiseret kriminalitetstype, og derfor lægger vi op til, at man skal kunne anvende nogle andre typer af efterforskningsmidler end sædvanligt, når det drejer sig om almindelig kriminalitet. Og vores forslag om aflytning baserer sig bl.a. på, så vidt jeg husker, politimesteren i Varde, der tilfældigt faldt over en sag, fordi han kunne aflytte i andre typer sager.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, at hr. Knud Enggaard på Venstres vegne gjorde sig mange gode overvejelser omkring både SF's og Kristeligt Folkepartis to forslag.

Det, som jeg vil gribe fat i lige nu, er også diskussionen, om man ligesom belønner anmelderi ved at give midlertidig opholdstilladelse til disse kvinder, der bliver ofre for handel i prostitutionsovervejelse. Det mener vi selvklart ikke fra Kristeligt Folkepartis side. Det er et spørgsmål om at sikre bevisets stilling, sådan som også hr. Knud Enggaard var inde på.

Men et andet og lige så væsentligt aspekt ved vores forslag om midlertidig opholdstilladelse på 3 måneder er jo det, at man samtidig etablerer et rehabiliteringsprogram for den prostituerede, som altså er offer for menneskehandel. Og jeg synes, at det er vigtigt, at Venstre og også hr. Knud Enggaard tager stilling til begge aspekter i forhold til diskussionen om midlertidig opholdstilladelse. For det sidste er såmænd det væsentligste, når det endelig kommer til stykket, i hvert fald for Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Knud Enggaard (V):

Ja, til begge ordførere kan jeg sige om spørgsmålet om midlertidig opholdstilladelse som belønning eller modydelse for et vidneudsagn, at det jo ikke er tilfældigt, at jeg nævnte det standpunkt, vi har, fordi det vil kunne være en yderst uheldig ting, hvis det er sådan, at man kommer ind på, at et vidneudsagn kan belønnes med en modydelse.

Og så vil jeg sige: Jeg lyttede naturligvis med stor interesse til indenrigsministerens argumentation her, også den, der gik på, hvordan man kunne betrygge de pågældende kvinders tilbagevenden til deres oprindelsesland, og hvordan man også socialt kunne sætte ind i forskellige sammenhænge.

Begge dele var indeholdt i indenrigsministerens besvarelse, som jeg fandt tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

For at der ikke skal være tvivl: Det er domstolene, der vurderer vidnets troværdighed. Og domstolene ved jo, om det pågældende vidne har fået en opholdstilladelse og kender varigheden heraf i forbindelse med vidneafgivelsen. Derfor synes jeg – og jeg kan også huske, vi havde diskussionen sidst for en 3 år siden – det er lidt beskæmmende, at Venstre holder fast i, at domstole og politi tilsyneladende ikke er i stand til at vurdere vidners troværdighed og kun i den situation, hvor de mener, det er nødvendigt, giver dem opholdstilladelse.

Jeg synes lige, vi skal have en snak på et senere tidspunkt under udvalgsarbejdet om, hvorvidt man i Belgien og Holland oplever de problemer, som hr. Enggaard påpeger her fra Venstres side.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Først og fremmest synes jeg, det er en vigtig debat, vi har her i dag, en debat, som vi også tidligere har haft i Folketinget. Og jeg synes, at de tre beslutningsforslag, som ligger til drøftelse i dag, er gode forslag; i hvert fald er intentionerne gode i alle tre forslag.

Jeg er ikke i tvivl om, at alle 179 folketingsmedlemmer faktisk ønsker at gøre noget ved det her. Jeg beskylder ingen for ikke at ville gøre no-